

Vícebodové okrajové úlohy s asymetrickými nelinearitami a tlumením

Iveta Looseová¹

Abstrakt

Příspěvek je zaměřen na vícebodové okrajové úlohy, zejména na tvar vlastních čísel příslušných diferenciálních operátorů a Fučíkovo spektrum. Nejdříve se stručně zabýváme Neumannovu a periodickou okrajovou úlohou, poté se zabýváme třibodovou okrajovou úlohou, která obě předchozí úlohy propojuje. Hlavní výsledky práce se týkají třibodové okrajové úlohy s tlumením, pro niž jsou analyticky odvozeny hodnoty parametrů, pro které má tato úloha pouze triviální řešení. Dále je provedena numerická konstrukce Fučíkova spektra a konstrukce jeho nepřipustných oblastí, tj. množiny bodů, které do Fučíkova spektra nepatří.

1 Úvod

Zaměříme se na studium třibodové úlohy, která propojuje dvě známé okrajové úlohy, a to Neumannovu a periodickou okrajovou úlohou.

Nechť $\eta \in (0, 1)$ je dáno. Mějme úlohu

$$\begin{cases} y''(x) + by'(x) + \lambda y(x) = 0, & x \in (0, 1), \\ y(0) = y(\eta), \\ y'(0) = y'(1), \end{cases} \quad (1)$$

kde $\lambda \in \mathbb{R}$ a $b \geq 0$. Řešením úlohy (1) budeme rozumět funkci z prostoru $C^1(\langle 0, 1 \rangle) \cap C^2(0, 1)$, která splňuje ve všech bodech $x \in (0, 1)$ diferenciální rovnici v (1) a splňuje okrajové podmínky v (1). Pro volbu $\eta = 1$ podmínky v (1) představují periodické okrajové podmínky. Pro $\eta \rightarrow 0^+$ získáme limitním přechodem s využitím Rolleovy věty Neumannovy okrajové podmínky.

Definujme operátor L_b^η

$$\begin{aligned} (L_b^\eta y)(x) &:= -y''(x) - by'(x), \\ D(L_b^\eta) &:= \{y \in C^1(\langle 0, 1 \rangle) \cap C^2(0, 1) : y'(0) = y'(1) = 0\} && \text{pro } \eta = 0, \\ D(L_b^\eta) &:= \{y \in C^1(\langle 0, 1 \rangle) \cap C^2(0, 1) : y'(0) = y'(1), y(0) = y(\eta)\} && \text{pro } \eta \in (0, 1), \end{aligned}$$

kde $b \geq 0$. Pro $\eta = 1$ operátor L_b^η představuje diferenciální operátor s periodickými okrajovými podmínkami a pro $\eta = 0$ představuje operátor L_b^η diferenciální operátor s Neumannovými okrajovými podmínkami.

2 Vlastní čísla operátoru L_b^η

Pro operátor L_b^η uveďme dvě následující tvrzení, která popisují známé výsledky týkající se vlastních čísel operátoru L_b^η pro některé hodnoty parametrů η a b .

---

¹Západočeská univerzita, Fakulta aplikovaných věd, Katedra matematiky, Univerzitní 22, 306 14 Plzeň, looseova@students.zcu.cz

Věta 2.1. *Nechť $b = 0$. Potom všechna vlastní čísla operátoru L_b^η mají tvar*

$$\lambda_k = \begin{cases} (k\pi)^2 & \text{pro } \eta = 0, \\ (2k\pi)^2 & \text{pro } \eta = 1, \end{cases} \quad k \in \mathbb{N}_0,$$

kde $\mathbb{N}_0 := \mathbb{N} \cup \{0\}$ a pro $\eta \in (0, 1)$ mají tvar

$$\begin{cases} \lambda_k = \left(\frac{(2k+1)\pi}{\eta-1}\right)^2, & k \in \mathbb{N}_0, \\ \lambda_m = \left(\frac{2m\pi}{\eta}\right)^2, & m \in \mathbb{N}, \\ \lambda_n = (2n\pi)^2, & n \in \mathbb{N}_0. \end{cases}$$

Důkaz věty 2.1 lze nalézt v [5]. Všimněme si, že pro $\eta \rightarrow 1^-$ máme $\lambda_k \rightarrow +\infty$ a vlastní čísla λ_m a λ_n jsou vlastní čísla diferenciálního operátoru s periodickými okrajovými podmínkami. Pro $\eta \rightarrow 0^+$ máme $\lambda_m \rightarrow +\infty$ a vlastní čísla λ_k a λ_n jsou vlastní čísla diferenciálního operátoru s Neumannovými okrajovými podmínkami. Popis vlastních čísel operátoru L_b^η je úplný pro všechny hodnoty $\eta \in (0, 1)$ pro $b = 0$ a pro $\eta \in \{0, 1\}$ pro $b > 0$. Úplný popis chybí pro $\eta \in (0, 1)$ a kladné tlumení b .

Věta 2.2. *Nechť $b > 0$. Pro $\eta = 0$ mají všechna vlastní čísla operátoru L_b^η tvar $\lambda_0 = 0$, $\lambda_k = (k\pi)^2 + \left(\frac{b}{2}\right)^2$, $k \in \mathbb{N}$ a pro $\eta = 1$ má operátor L_b^η právě jedno vlastní číslo $\lambda = 0$. Pro $\eta \in (0, 1)$ a $\lambda \leq \left(\frac{b}{2}\right)^2$ je $\lambda = 0$ jediným vlastním číslem.*

Důkaz věty 2.2 lze nalézt v [5]. Pro $\lambda > \left(\frac{b}{2}\right)^2$ a $b > 0$ popis vlastních čísel neznáme a tímto případem se budeme zabývat v další části.

2.1 Tříbodová úloha pro $b > 0$ a $\lambda > \left(\frac{b}{2}\right)^2$

V této části se zaměříme na studium vlastních čísel operátoru L_b^η pro $\eta \in (0, 1)$, $b > 0$ a $\lambda > \left(\frac{b}{2}\right)^2$. Z důvodu přehlednosti a jednodušších výpočtů zavedme novou proměnnou $\mu = \sqrt{\lambda - \left(\frac{b}{2}\right)^2}$, tedy $\mu > 0$. Řešení diferenciální rovnice v (1) je tvaru

$$y(x) = C_1 e^{-\frac{1}{2}bx} \sin(\mu x) + C_2 e^{-\frac{1}{2}bx} \cos(\mu x),$$

kde $C_1, C_2 \in \mathbb{R}$, $b > 0$ a $\mu > 0$. Tříbodové okrajové podmínky $y(0) = y(\eta)$, $y'(0) = y'(\eta)$ lze zapsat jako soustavu dvou homogenních rovnic, jejíž matice má tvar

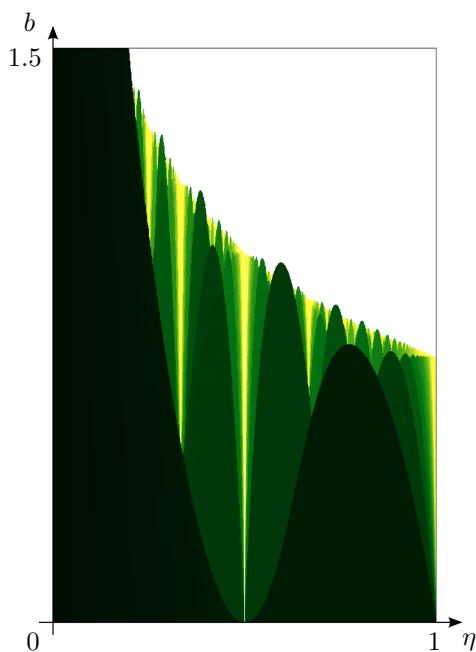
$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -e^{-\frac{b\eta}{2}} \sin(\mu\eta) & 1 - e^{-\frac{b\eta}{2}} \cos(\mu\eta) \\ \mu + \frac{b}{2}e^{-\frac{b}{2}} \sin(\mu) - \mu e^{-\frac{b}{2}} \cos(\mu) & -\frac{b}{2} + \frac{b}{2}e^{-\frac{b}{2}} \cos(\mu) + \mu e^{-\frac{b}{2}} \sin(\mu) \end{bmatrix}.$$

Soustava rovnic má vždy triviální řešení. Proto aby měla i netriviální řešení, musí mít soustava více než jedno řešení. Matice soustavy tedy musí být singularní a singularita matice je ekvivalentní nulovému determinantu. Proto determinant matice soustavy $\mathbf{A}$ položíme roven nule. Tím získáme pro pevně dané η a b funkci $\phi = \phi(\mu)$,

$$\begin{aligned} \phi(\mu) = & \frac{b}{2}e^{-\frac{b\eta}{2}} \sin(\mu\eta) - \frac{b}{2}e^{-\frac{b\eta}{2}}e^{-\frac{b}{2}} \sin(\mu\eta) \cos(\mu) - e^{-\frac{b\eta}{2}}e^{-\frac{b}{2}}\mu \sin(\mu) \sin(\mu\eta) - \frac{b}{2}e^{-\frac{b}{2}} \sin(\mu) \\ & - \mu + e^{-\frac{b}{2}}\mu \cos(\mu) + e^{-\frac{b\eta}{2}}\mu \cos(\mu\eta) + \frac{b}{2}e^{-\frac{b\eta}{2}}e^{-\frac{b}{2}} \sin(\mu) \cos(\mu\eta) - e^{-\frac{b\eta}{2}}e^{-\frac{b}{2}}\mu \cos(\mu) \cos(\mu\eta), \end{aligned} \quad (2)$$

u níž hledáme nulové body. Nulové body funkce ϕ pro pevné hodnoty η a b určují vlastní čísla $\lambda = \left(\frac{b}{2}\right)^2 + \mu^2$ operátoru L_b^η . Tím jsme převedli úlohu nalezení vlastních čísel operátoru L_b^η na ekvivalentní úlohu hledání nulových bodů nelineární spojité funkce ϕ . Vzhledem ke komplikovanému tvaru funkce ϕ nejsme schopni pro pevně dané η a b najít analytický předpis pro nulové body funkce ϕ a explicitně tak analyticky popsat vlastní čísla operátoru L_b^η . Dále se proto zaměříme na některé důležité otázky týkající se existence vlastních čísel a seznámíme se s výsledky několika numerických experimentů.

2.1.1 Numerické experimenty

Obrázek 1: Diagram velikosti prvního nulového bodu funkce ϕ .

kladné vlastní číslo. Naopak, čím blíže jsme periodické okrajové úloze ($\eta \rightarrow 1^-$), tím menší je maximální tlumení, pro které ještě nalezneme alespoň jedno kladné vlastní číslo. Navíc podle diagramu na obrázku 1 pravděpodobně v polopásmu M existuje oblast, kde žádné kladné vlastní číslo nenajdeme a zajímavé jsou body na polopřímce $\eta = \frac{1}{2}$ a $b > 0$.

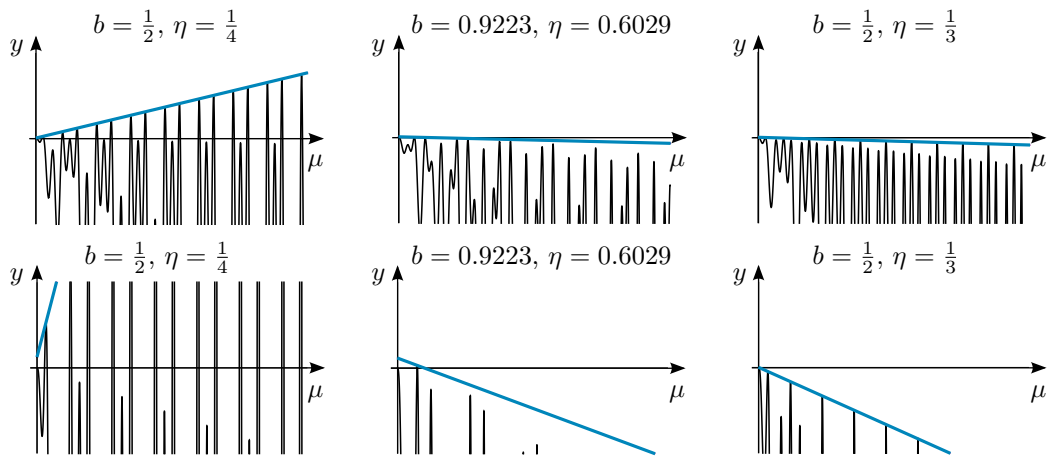
V dalším numerickém experimentu se budeme zabývat počtem nulových bodů funkce ϕ pro pevné η a b , tedy počtem kladných vlastních čísel operátoru L_b^η . Definujme následující množiny

$$\begin{aligned} M_1 &= \{(\eta, b) \in M : \text{operátor } L_b^\eta \text{ má nekonečně mnoho kladných vlastních čísel}\}, \\ M_2 &= \{(\eta, b) \in M : \text{operátor } L_b^\eta \text{ má nenulový konečný počet kladných vlastních čísel}\}, \\ M_3 &= \{(\eta, b) \in M : \text{operátor } L_b^\eta \text{ nemá žádné kladné vlastní číslo}\}. \end{aligned}$$

Abychom rozlišili, zda funkce ϕ pro pevně zvolené b, η má konečně mnoho, nekonečně mnoho nebo žádný nulový bod, provedeme numerickou konstrukci přímky, kterou graf funkce ϕ shora omezíme. Konstrukce bude vypadat následujícím způsobem. Ve dvou intervalech (např. $\mu \in (0, 600)$ a $\mu \in (4000, 8000)$) najdeme maxima funkce ϕ . Body odpovídající funkčním hodnotám v bodech maxim spojíme přímkou. Tato přímka funkci ϕ pravděpodobně omezuje shora. Pokud je druhé maximum větší než to první, tedy směrnice omezující přímky je kladná, funkce ϕ má pravděpodobně nekonečně mnoho nulových

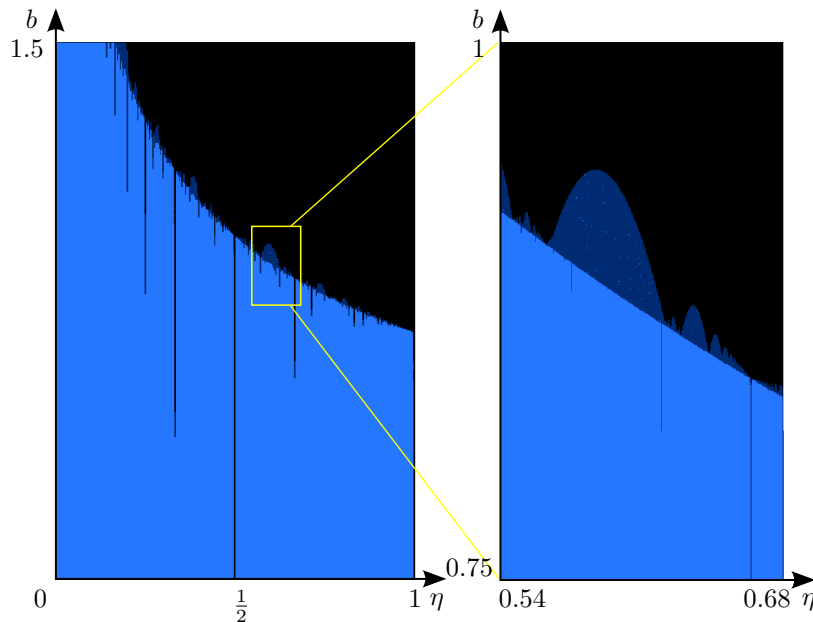
Výsledky numerických experimentů budeme zobrazovat v polopásmu $M = \langle 0, 1 \rangle \times \langle 0, +\infty \rangle$ roviny ηb . Vyjdeme z analytického předpisu (2) funkce ϕ . Funkce ϕ je spojitá, umožňuje nám tedy velmi dobře hledat nulové body numericky. Numerický experiment provedeme následovně. Postupně volíme body (η, b) a pro tuto dvojici numericky hledáme první nulový bod funkce ϕ , označme jej μ_0 . Pokud jej najdeme, v polopásmu M bod (η, b) obarvíme (viz obrázek 1) a to podle hodnoty μ_0 . Barevná škála je zvolena následovně. Tmavě zelená barva odpovídá velmi nízké hodnotě μ_0 a naopak žlutá barva odpovídá velmi vysoké hodnotě μ_0 . Bílá barva znamená, že pro danou dvojici (η, b) jsme žádný nulový bod μ_0 nenašli.

Diagram můžeme globálně popsat následovně. Čím více se blížíme Neumannově okrajové úloze (tedy $\eta \rightarrow 0^+$), tím vyšší je maximální tlumení, pro které ještě nalezneme alespoň jedno

Obrázek 2: Graf funkce ϕ (černě) pro pevné b, η a omezení přímkou (modře).

bodů (viz graf funkce ϕ a omezení přímkou shora na obrázku 2). Pokud je naopak první maximum větší než druhé maximum (tomu odpovídá záporná směrnice omezující přímky), mohou nastat dva případy. Buď funkce ϕ nemá žádný nulový bod (tj. obě maxima jsou záporná) nebo funkce ϕ má konečný počet nulových bodů (tj. první maximum je kladné). Na obrázku 2 vidíme zleva nekonečně mnoho nulových bodů, konečně mnoho nulových bodů a žádný nulový bod. Tohoto postupu určení počtů nulových bodů využijeme v numerickém experimentu. Podobně jako v předchozím experimentu, i zde bodu (η, b) přiřadíme barvu (viz obrázek 3). A to podle toho, kolik řešení jsme pro danou volbu b a η našli. Světle modrá reprezentuje nekonečně mnoho nulových bodů, tmavě modrá konečně mnoho nulových bodů a černá žádný nulový bod funkce ϕ .

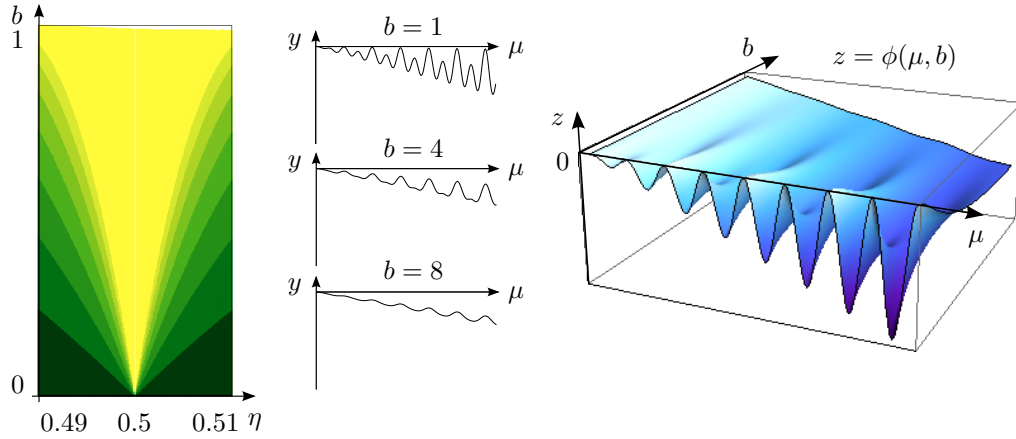

Obrázek 3: Numericky určené rozmístění počtů vlastních čísel.

2.1.2 Oblasti bez vlastních čísel

V numerických experimentech jsme pozorovali, že pro hodnotu $\eta = \frac{1}{2}$ se děje něco zajímavého. Nepodařilo se najít žádný nulový bod funkce ϕ a numerickou metodou střelby jsme

řešení pro b v řádu 10^{-6} sice našli, ale rozsahem maximálních a minimálních hodnot na intervalu $(0, 1)$ odpovídalo téměř triviálnímu řešení.

Obrázek 4: Vlevo je diagram velikosti prvního vlastního čísla pro η v blízkosti $\frac{1}{2}$. Uprostřed jsou grafy funkce ϕ pro pevné b a $\eta = \frac{1}{2}$. Vpravo je graf funkce dvou proměnných $\phi = \phi(\mu, b)$ pro $\eta = \frac{1}{2}$.

Na obrázku 4 vidíme vlevo diagram velikosti prvního vlastního čísla kolem bodu $\eta = \frac{1}{2}$. Z diagramu je patrné, že čím blíže jsme bodu $\eta = \frac{1}{2}$, tím vyšší je první nalezené kladné vlastní číslo při pevné volbě b . Až přesně v bodě $\eta = \frac{1}{2}$ podle diagramu žádné kladné vlastní číslo nenajdeme.

Lze dokázat následující větu (viz [5]).

Věta 2.3. Operátor L_b^η má pro $\eta = \frac{1}{2}$ a $b > 0$ právě jedno vlastní číslo $\lambda = 0$.

Všimněme si, že pro kladné tlumení b a pro $\eta = 1$ i $\eta = \frac{1}{2}$ má operátor L_b^η pouze jediné vlastní číslo.

Věta 2.4. Operátor L_b^η má nejvýše konečný počet vlastních čísel, pokud $(\eta, b) \in \Omega_1$, kde $\Omega_1 := \{(\eta, b) \in M : -1 + e^{-\frac{1}{2}b} + e^{-\frac{1}{2}b\eta} + 2e^{-\frac{1}{2}b - \frac{1}{2}b\eta} < 0\}$.

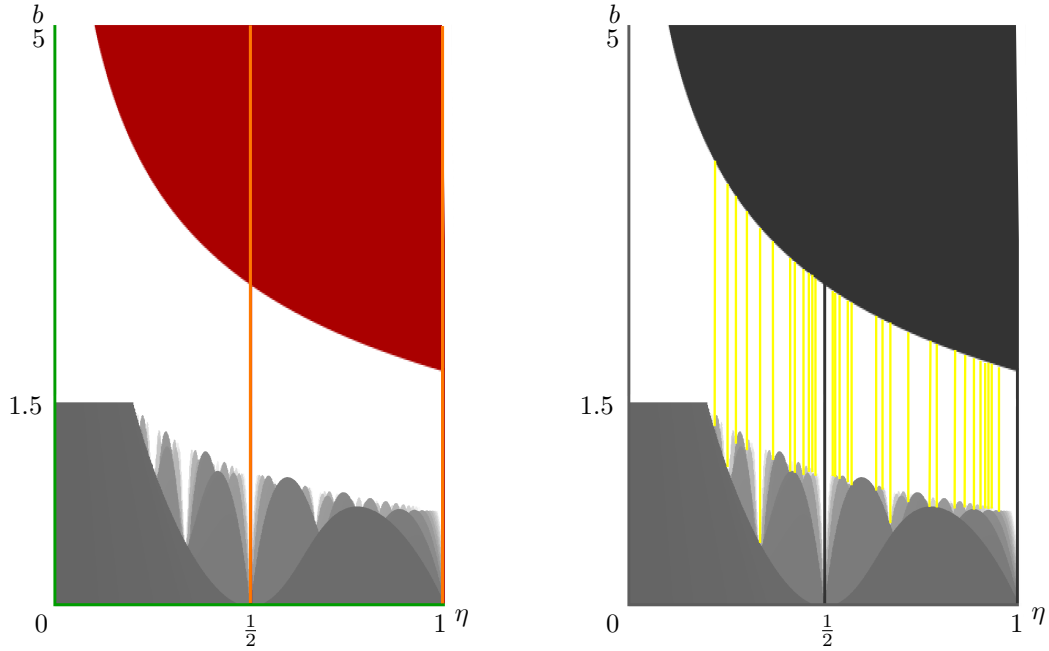
Důkaz věty 2.4 lze nalézt v [5]. Tedy pro $b > 0$ existuje v polopásmu M neomezená oblast Ω_1 , jejíž hranice $\partial\Omega_1$ je dána jako $-1 + e^{-\frac{1}{2}b} + e^{-\frac{1}{2}b\eta} + 2e^{-\frac{1}{2}b - \frac{1}{2}b\eta} = 0$. Označme

$$\Omega_2 = \Omega_1 \cap M_3.$$

Hranici této oblasti $\partial\Omega_2$ zkonstruujeme numericky. Obě hranice ($\partial\Omega_1$ i $\partial\Omega_2$) vizuálně splývají a začnou se podle numerických výpočtů lišit až v blízkosti Neumannovy okrajové úlohy pro velmi vysoké tlumení b . Oblast Ω_1 vidíme na obrázku 5 (červeně).

2.2 Shrnutí

Chování vlastních čísel operátoru L_b^η můžeme shrnout následovně. V polopásmu M existuje oblast Ω_1 , kde najdeme nejvýše konečný počet vlastních čísel operátoru L_b^η . Numericky jsme zkonstruovali oblast Ω_2 , kde existuje pouze vlastní číslo $\lambda = 0$. Pro hodnoty $\eta = 1$ a $\eta = \frac{1}{2}$ víme, že pro $b > 0$ existuje jediné vlastní číslo $\lambda = 0$, tj. body $(1, b)$ a $(\frac{1}{2}, b)$ s $b > 0$ patří do množiny M_3 . Numericky jsme našli oblast, kde vlastní čísla zřejmě existují (viz obrázek 1).

Obrázek 5: Prozkoumané rozložení počtů vlastních čísel operátoru L_b^η (vlevo) a očekávané rozložení počtů vlastních čísel operátoru L_b^η (vpravo).

Na obrázku 5 vlevo vidíme prozkoumané rozložení počtů vlastních čísel operátoru L_b^η v polopásmu M . Zeleně jsou zobrazeny body (η, b) , které patří do množiny M_1 . Jedná se o hodnoty parametrů $\eta = 0$ pro libovolné b a o hodnoty $\eta \in (0, 1)$ a $b = 0$. Červeně je zobrazena oblast Ω_1 . Oranžově jsou zobrazeny body (η, b) , které patří do množiny M_3 . Jedná se o $\eta = \frac{1}{2}$ a $\eta = 1$ pro $b > 0$. Části těchto polopřímek patří do množiny Ω_1 . Barvami šedi je zobrazen výsledek numerického experimentu. Bílé jsou oblasti, u kterých neumíme rozhodnout.

Žlutě jsou na obrázku 5 vpravo zobrazeny body, u kterých předpokládáme, že také patří do množiny M_3 , což se zatím nepodařilo prozkoumat. Ověřit tuto hypotézu bude cílem dalšího zkoumání.

3 Fučíkovo spektrum

Uvažujme diferenciální rovnici

$$y''(x) + by'(x) + \alpha y^+(x) - \beta y^-(x) = 0, \quad x \in (0, 1), \quad (3)$$

kde $b \geq 0$, $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, $y^+ = \max\{y, 0\}$, $y^- = \max\{-y, 0\}$. Všimněme si, že pro volbu $\alpha = \beta$ získáme diferenciální rovnici v (1). Množina

$$\Sigma(L_b^\eta) = \{(\alpha, \beta) \in \mathbb{R}^2 : L_b^\eta y = \alpha y^+(x) - \beta y^-(x) \text{ má netriviální řešení}\}$$

se nazývá Fučíkovo spektrum (viz [2]) operátoru L_b^η . Protože vlastní čísla λ_k patří do spektra $\sigma(L_b^\eta)$ operátoru L_b^η , patří dvojice (λ_k, λ_k) do Fučíkova spektra operátoru L_b^η . Uveďme následující tvrzení popisující strukturu $\Sigma(L_b^\eta)$ v případě nulového tlumení b .

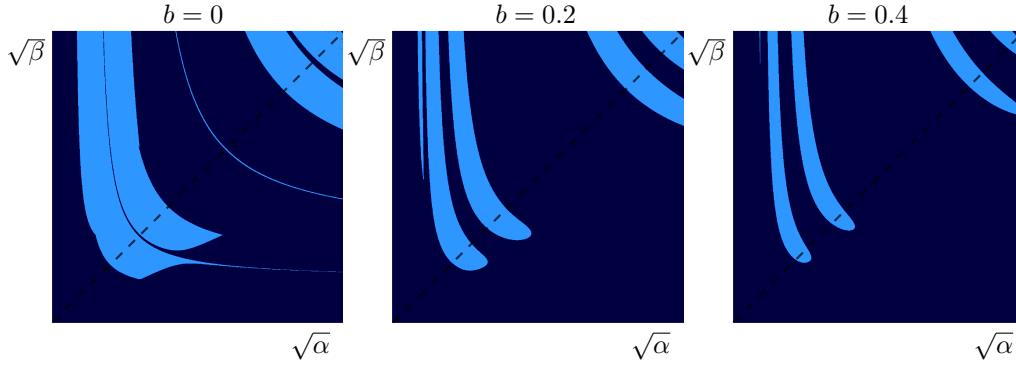
Věta 3.1. *Fučíkovo spektrum operátoru L_b^η pro $b = 0$ je dáno jako*

$$\Sigma(L_b^\eta) = \bigcup_{m \in \mathbb{N}_0} K_m,$$

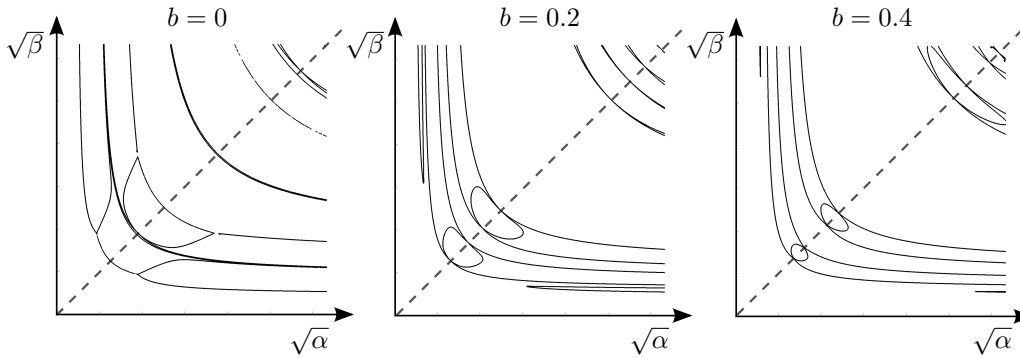
kde $K_0 = \{(\alpha, \beta) \in \mathbb{R}^2 : \alpha\beta = 0\}$, $K_m = \{(\alpha, \beta) \in \mathbb{R}^2 : \frac{m\pi}{2\sqrt{\alpha}} + \frac{m\pi}{2\sqrt{\beta}} = 1\}$ pro $\eta = 0$ a $K_m = \{(\alpha, \beta) \in \mathbb{R}^2 : \frac{m\pi}{\sqrt{\alpha}} + \frac{m\pi}{\sqrt{\beta}} = 1\}$ pro $\eta = 1$.

Důkazy tvrzení z věty 3.1 můžeme najít v [5]. Popis Fučíkova spektra operátoru L_b^η pro $\eta \in (0, 1)$ a $b = 0$ můžeme najít v [4].

Fučíkovo spektrum operátoru L_b^η pro $b > 0$ hledáme numericky. Na obrázku 6 vidíme části Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ pro $\eta = 0.67$ a mění se tlumení b získané metodou Top-View. Body Fučíkova spektra vidíme na hranici změny barev. Na obrázku 7 vidíme ukázkou numerických aproximací Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ získané numerickou metodou střelby (porovnej s obrázkem 6).

Obrázek 6: Náhled na část Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ pro $\eta = 0.67$ (metoda TopView).

Obrázek 7: Aproximace Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ pro $\eta = 0.67$ (metoda střelby).

Množina

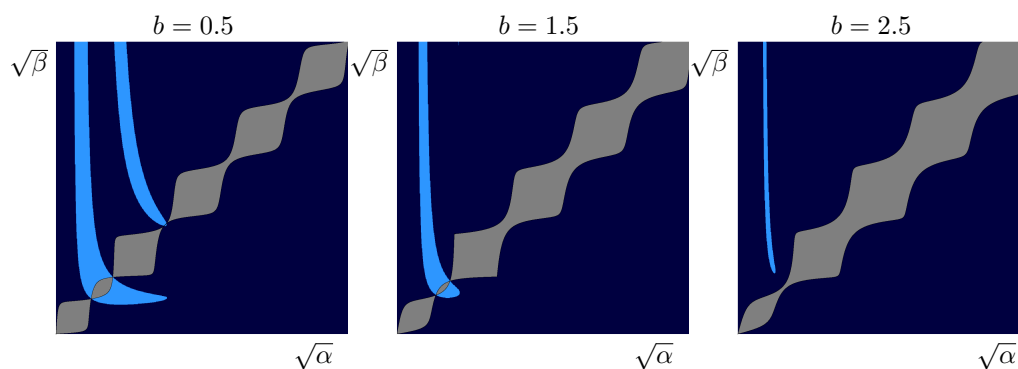
$$\Pi(L_b^\eta) = \left\{ (\varepsilon - td(\varepsilon), \varepsilon + td(\varepsilon)) \in \mathbb{R}^2 : d(\varepsilon) = \frac{1}{\|(L_b^\eta - \varepsilon I)^{-1}\|}, t \in (-1, 1), \varepsilon \in \mathbb{R} \setminus \sigma(L_b^\eta) \right\}$$

je nepřípustnou oblastí Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ (viz [3]). Nepřípustnou oblastí rozumíme takovou oblast, jejíž průnik s Fučíkovým spektrem je prázdný.

Abychom byli schopni nepřípustnou oblast zkonstruovat, operátor L_b^η nahradíme dostatečně velkou maticí $\mathbf{A}$ a tím přejdeme k diskrétní úloze. Protože matice $\mathbf{A}$ je diskretizací L_b^η , zkonstruujeme pouze přibližnou oblast. Na obrázku 8 vidíme zkonstruovanou nepřípustnou oblast (šedě) Fučíkova spektra $\Sigma(L_b^\eta)$ pro některé hodnoty tlumení.

Poděkování

V první řadě bych chtěla velmi poděkovat svému vedoucímu práce Ing. Petru Nečasovi, Ph.D. za odborné vedení a vstřícný přístup při zpracování celé práce. Dále bych ráda po-

Obrázek 8: Náhled na Fučíkovo spektrum $\Sigma(L_b^\eta)$ pro $\eta = 0.15$ (metoda TopView) a nepřístupné oblasti Fučíkova spektra (šedě).

děkovala Doc. RNDr. Milanu Tvrđému, CSc. z Matematického ústavu Akademie věd ČR za jeho cenné konzultace k bakalářské práci, které proběhly v rámci týdenní stáže v Matematickém ústavu Akademie věd ČR. Tato stáž byla podpořena z projektu A-Math-Net - síť pro transfer znalostí v aplikované matematice (č. projektu CZ.1.07/2.4.00/17.0100).

Reference

- [1] Coddington, E. A.; Levinson, N.: Theory of ordinary differential equations. New York, Toronto, London: McGill-Hill Book Company, Inc. XII, 429 p. (1955).
- [2] Fučík, S.: Solvability of nonlinear equations and boundary value problems. Mathematics and its Applications, 4. Dordrecht - Boston - London: D. Reidel Publishing Company. X, 390 p. (1980).
- [3] Holubová, G.; Nečesal, P.: Fučík spectrum in general: principal eigenvalues and inadmissible sets. Zasláno do tisku.
- [4] Holubová, G.; Nečesal, P.: Nontrivial Fučík spectrum of one non-selfadjoint operator. Nonlinear Anal. 69 (2008), no. 9, 2930-2941.
- [5] Looseová, I.: Vícebodové okrajové úlohy s asymetrickými nelinearitami a tlumením. Bakalářská práce, Západočeská univerzita, Plzeň, 2012.